

tarkt ishockeylag till Polen.

re
ing.

l.

nc söndag

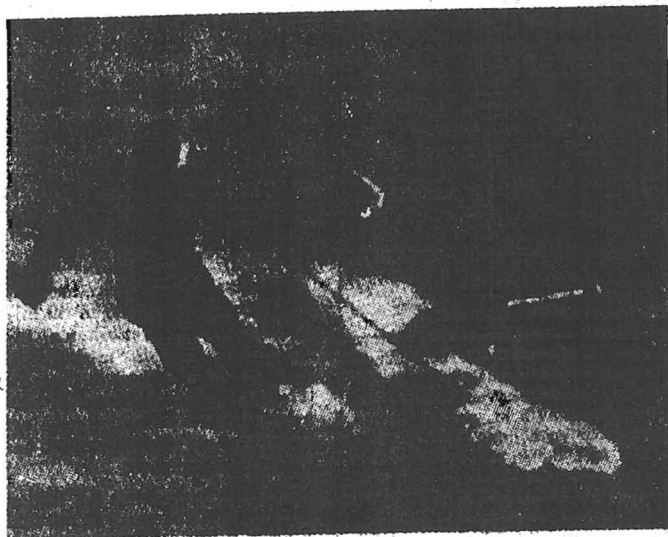
erna i denna
m på söndag
en promenad
st skaffa sig
n och sedan
ju också just
na några år
lämpliga för

såväl i går
omma att vi
pästas vara
gången ama-
årdseirkus.

tre kvällar-
30 kr., vilket
t ifrån. Och
rekordbrutto.
räffas.

svagaste re-
n får tillskri-
berhuset. Det
igt, men kan
nserthushabi-
taster på Cir-
na.

kvarvarande
visa sig på
t är ju wel-
nde mästaren
utmärkelse.
r i kväll och
en, nämligen
Motala och
a Motalabon
åks så fruk-

ETT PAR LAPPAR I ALPERNA.

O. Rimfors, S. Bergman: *På skidor i Alperna.* Gebers. 7: 50.

Sällan har jag haft så mycket nöje av en idrottsbok som i sällskap med de båda "enkla lapparna" Olle Rimfors och Sigge Bergman i deras "På skidor i Alperna". Möjligen kan detta bero på att jag har litet klockarkärlek till utförsjöpanadets konst på skidor och därför med särskild begärlighet kastade mig över denna första sammanhängande skildring av den imponerande alpina skidåkning, inifrån studerad (Olle Rimfors brev från St. Anton am Arlberg förra vintern torde Dagens Nyheter's läsare ha i gott minne). Men jag tror att boken kan roa vilken som helst sportintresserad läsare lika mycket. Den är trevligt och lätt skriven, rakt på sak och flärdfri. De talrika frestelserna till sentimentala naturutsvävningar ha författarna ganaka hyggligt lyckats undvika. I stället ha de åstadkommit en icke ringa spänning boken igenom, alltifrån sina första nervösa insatser som knäsvaga clever hos den världsberömda Hannes Schneider i Arlberg och till sina tävlingslopp bland världens främsta skidkanoner. Skildringarna av FIS- och Kandaharloppen, Parsenn-Derbyt och vad de stora störtåvlingarna heta vimala av poäng och fylla oss med beundran över den djärvhet eller, rättare sagt det dödsförakt som synes utmärka hela den alpiska skidelitens.

Det är sant att dessa skidkanoner (ett uttryck som författarna tugga om ända till idissling) eller skidpropektiler, som de egentligen borde heta, oftast stå på benen i de svindlande stupen, men när de falla, då falla de med besked, då gäller det bleka allvaret. Ett fall under 40-60 km.

fart i en alpbacke är nämligen inte något vanligt fall; det kan räcka ett par, tre hundra meter och slutar nog inte så sällan på sjukhuset.

Den som sett Sigge Bergman och Olle Rimfors lekfullt och säkert kasta sig ut för våra svenska fjällbranter har svårt att sätta sig in i att dessa herrar vid framkomsten till Alperna verkade och kände sig som mer eller mindre nybörjare och första tiden till och med hade sina övermän i fransmän och italienare (engelsmän och tyskar stå den schweiziska och österrickiska toppeliten så nära att väl mest hemmavanan faller utslaget i tävlingarna).

Att de båda lapparna sedan hedrade sig och oss med att snabbt visa klass kunde kanske tyda på att Sverige skulle kunna få en del att säga till om, om sportgrenen toges upp mera på allvar här i sådana distrikt som ha några backar att komma med.

Man frapperas av att de störtlöpande damerna i denna livsfarliga idrott kunna uppnå en så hög klass att deras prestationer ofta skulle räcka till förnämliga placeringar på de manliga projektörens prislister. Men man kanske kan begripa saken vid tanken på att till utförsjöpaning inte bara fordras styrka och kraft, utan också ett så högt utvecklat balanssinne som någonstän kan åstadkommas av en människa. Och sinne för balans (kroppslig balans) ha ju damerna alltid haft, liksom starkt utpräglad följsamhet. Allt-nog, när kammern växte ut på lapparna så att de vågade besluta sig för att delta i det stora FIS-loppet, i vilket de bland 40 startande herrar nådde 23:e och 30:e platserna, fingo de grundligt stryk av de

Södertälje fick ishockeyresa till Polen.

ELVA MAN.

Svenska ishockeyförbundet har vid sammanträde på torsdagen utsett Södertälje SK för resan till Polen. Södertälje kommer att representeras av följande lag:

B. Liedstrand, Hammarby — E. Löw Södertälje, P. Haggren, Södertälje, C. Abrahamsson, Södertälje — O. Malmberg, Södertälje, H. Lövgren, Södertälje, G. Karlsson, Södertälje, B. Thorberg, Södertälje, Y. Liljebeg Göta, L. Hellman, Hammarby, T. Carlsson, Södertälje.

Avresan äger rum från Stockholm den 18 december med båt till Gdynia. Den första matchen spelas troligen i Katowice den 22-23. Den 25-28 blir det en internationell turnering i Zakopane samt 1-2 januari i Krynica, eventuellt någon mera match i Krakow.

Södertälje har tränat energiskt på sistone och kunde så sent som i söndags träna på is.

Som synes uppträde Calle Abrahamsson i lagupptällningen. Hans höf att lägga upp och vila på lagrarna tycks ej behöva tas så allvarligt.

bästa damerna, Sigge av 3 och Olle av 8 stycken.

Funnas sammanlagt bara 5 herrar i Sverige som kunde slå mästarrinnorna här nere skulle mycket vara vunnit, utropa författarna. Varen lugna. De herrarna komma nog. Och den dagen de komma bli de säkert 50 gånger 5 stycken.

Vad som fattas hemma är väl snarare alper. Man begriper så väl författarna när deras första reflexion i Arlberg rör sig om att "de backarna skulle vi gärna vilja flytta hem till Sverige".

Boken är ingen lärobok. Den förutsätter att man kan skidteknikens grunder och känner termerna. Men den kunnige har så mycket mer att lära. Man observerar att stämtekniken är grundläggande för hela Arlbergsskolan, stämåvningen och stämkristianian, man observerar vidare den smalspåriga grundställningen, den raka linjen från näsan över knäna till fötspetsarna, tack vare vilken kroppen får sin vinkelräta lutning mot backen man åker utför, så att ordentlig framvikt åstadkommes. Framvikten är arlbergarens a och o. Man skall ha en känsla av att vara föge sina egna skidor. Att av räddhåga eller annorledes råka i bakvikt är för honom en styggelse och dödsynd.

Sannolikt är det också det första naturliga motstånd den icke erfarna utförsjöaren har att övervinna, detta att med

...sa "framviki" läsa om dyka före skidor-
na ned mot djupen. Man kan gott be-
gräpa hans tvekan då man hör vilka far-
ter det kan bli fråga om nedför fjällväg-
garna. När schweizaren David Zogg vann
FIS-tävlingens stortlopp hade han en
genomsnittsfart av 67 km. och måste allt-
så utföra de stora "skjussarna", de svind-
lande raksträckorna, ha kommit upp mot
100 km. och eventuellt däröver. Är icke
det en fast otrolig mänsklig prestation att
på sina egna ben tillryggalägga en halv
svensk mil på 4.27 minuter! Sigge Berg-
mans fart i samma lopp var 50 km., Olle
Rimfors 46 (vad skall man då säga om
amerikerna, som slog de våra!).

De båda svenskarna, som i början till
sin förvåning stegade uppför branterna
med sina köbbvallor, "förföllo" till slut
till de i alperna brukade sälhudarna.

Forfattarna tro på en svensk utförsport
på skidor. De vänta bara på att rätta
ledaren skall träda fram. Ypperligt män-
skomaterial finns. Och ypperlig skid-
rustning. På den kanten kan man verk-
ligen hålla med dem i deras indignerade
fråga varför våra skidhandlare göra så
litet reklam för sig utomlands. Varför
skola 95 procent av alla skidor i Alperna
behöva vara norska?

Mr Jones.